

Ako traja bratia hľadali striebornú studničku

(Marek Kriššák)

Kde bolo tam bolo, boli raz traja bratia. Najstarší sa volal Peter, stredný sa volal Ján a najmladší sa volal Pavol. Matku nemali, zomrela pred dvomi rokmi a otec teraz leží v posteli a každú chvíľu môže zomrieť.

Ľúto bolo synom otca a ľútosť sa zväčšila ešte viac, keď asi po týždni zistili, že sa im zapchala studňa. Vody nebolo široko ďaleko.

Otec si zavola synov k sebe a takto im hovorí: „Chlapci, ja tu už dlho nebudem a chcel by som vám niečo dať. Peter, ty dostaneš odo mňa čarovnú paličku, ktorá vie vyčarovať takmer všetko, len vodu nie. Ján, ty dostaneš luk, ktorý je taký presný ako orlie oko a k tomu šípy. Pavol, ty dostaneš meč, ktorý je ostrý ako najostrejšie sklo. Všetci dostanete odo mňa ešte brnenie, aby sa vám nič nestalo.“

Tak všetci traja bratia vysadli na kone a vybrali sa do sveta.

Cestovali dlho, dlho, až boli hladní a smädní. Pozreli sa, či sa niekde nesvieti a zbadali svetlo. Blízko bol dom zlej pani Garfieldovej. Ale oni to nevedeli, tak sa vybrali k nemu a zaklopali na dvere. Z domu sa ozvalo:

„Kto je tam?“

Pavol hladovo hovorí: „To sme my, traja hladní mládenci.“

„A čo tu chcete?“ ozvalo sa zvnútra.

Pavol zasa hladovo odpovie: „Najesť sa a napit!“

Nato už pani začne milo vraviť: „Dobre, ale ten čo sa u mňa naje, ten tu ostane dva roky slúžiť.“

Pavol naradovane hovorí: „Dobre, ja ostanem. Ďakujeme!“

Ale Petrovi sa to nepáčilo: „Nie, ja tu nechcem trčať dva roky.“

„Nemáš na výber, bratku. Zostaň, lebo inak naskutku umrieš!“ odvetil Ján.

Peter na to: „Radšej umriem, ako by som tu mal trčať dva roky! A otec? Nezáleží ti na ňom?“

„Záleží mi na ňom, ale keď sa nenajem a nenapijem umriem.“ odvetí Ján.

Vtom pani otvorila dvere, schytila Jána a Pavla a zabuchla za nimi. Akoby ich bola zem zhltna.

„Ha a mám vás!“

Ale Ján sa len tak nedal. Natiahol luk a strelil šípom do nej: „Nikdy neber ľuď do vnútra, pokiaľ ti to nedovolia oni sami! A rozprával som sa, hej?!”

Tak pobrali obaja bratia z domu, čo mohli a na koňoch sa vybrali hľadať brata Petra, ktorý medzitým odišiel. Keď Peter počul svojich bratov, hneď sa ozval. Zastavili sa, najedli sa a išli spolu ďalej.

Ako tak išli všetci spolu, našli jaskyňu. Vošli do nej a tam na stenách nakreslený drak a nakreslená strieborná studienka. Bratia sa posmeľovali, že ten drak tam určite nie je a ak tam je, tak je z neho už len kostra. Lenže ako išli bližšie a bližšie, cítili pach draka. A zrazu ho uvideli. Drak spal. Lenže to nebol jednohlavý drak, ale rovno trojhlavý!!! Peter potichu vyčaroval sieť pomocou svojej čarovnej paličky. Prikryli ho tou sieťou a každý si sadol na krk jednej hlavy. Pavol z celej sily zakričal:

„Hééééj!“

Drak sa prebudil akoby do neho parom strelil. Začal chrliť oheň a snažil sa dostať zo siete a dať dole bratov, ktorí boli na jeho krkoch. Tak Peter rýchlo zobral čarovnú paličku a dal mu elektrický šok. Drak zakvílil a po chvíli mu brat povedal: „Ty budeš nás poslúchať!!! Chápeš??? My sme odteraz tvoji páni!!!“

Ešte chvíľu sa drak priečil, no potom poslúchol a pokorne sa usadil. Pavol svojím ostrým mečom sieť rozrezal, Peter vyčaroval asi tisíc vedier a naplnil ich vodou, ktorú našli ďalej. Kým Pavol s Petrom makali a plnili vedrá vodou, Ján si prečítal celú jaskyňu, a niečo zistil...

„Hej, bratia, poďte sem. Pozrite..., keď niekto túto vodu vypije, bude žiť naveky.“ Všetci sa napili a dali aj drakovi.

Zavesili drakovi vedrá na chrbát a vybrali sa domov.

V dedine boli všetci prekvapení, lebo ich už dávno oplakali. No dedinčania sa najviac divili tomu drakovi, ktorý ich poslúchal ako lusk. Bratia rýchlo zložili jedno vedro dole a utekali za otcom.

„Ako rád vás vidím, synovia moji!“ slabým hlasom sa ozval z postele otec.

„Aj my teba ocino. Pozri, čo sme ti priniesli. Na, tu máš, pi - vodu.“ A položili pred neho krčah s vodou.

„Synovia moji a či ste už studňu dali do poriadku?“ ozval sa otec.

„Nie otec, nie je to voda zo studne. Táto voda je zázračná! Uzdraví ťa. Len pi.“ A tak sa otec napil. „Už mi je dobre, ani kríže ma už nebolia!“

A hovorí sa, že bratia, drak a otec žijú niekde až dodnes.